

Effects of Family Empowerment Training on Anxiety in the Parents of Children With Autism Spectrum Disorders

Fathi A¹, *Abdolreza Garah bagh Z², Tabarsi B³

Author Address

1. MA in Nursing, Department of Nursing, Faculty of Nursing and Midwifery, Tehran Medical Sciences, Islamic Azad University, Tehran, Iran;

2. PhD Student in Medical Education, Instructor, Department of Nursing, Faculty of Nursing and Midwifery, Tehran Medical Sciences, Islamic Azad University, Tehran, Iran;

3. PhD Student in Nursing, Instructor, Department of Nursing, Faculty of Nursing and Midwifery, Tehran Medical Sciences, Islamic Azad University, Tehran, Iran.

*Corresponding author's email: rtaha@yahoo.com

Received: 2019 October 19; Accepted: 2020 April 19

Abstract

Background & Objectives: Anxiety in families with an ill member can be induced by socioeconomic factors, i.e., a problem for the relatives, leading to anxiety in the family members. The parents of children with Autism Spectrum Disorder (ASD) reported a high-tension environment at home. These parents present higher stress levels and lower psychological health status, compared to the parents of typically developing children. Research indicated that children with debilitating diseases can cause anxiety and tension in families, especially mothers. An approach to improve the psychological health and quality of life of patients and their families is to empower them in coping with the effects and complications of the disease and enable them to gain control over the disease and life events. The current study aimed to evaluate the effects of an education program to reduce anxiety in the families of children with ASD.

Methods: This was a quasi-experimental study with a pretest-posttest and a control group design. The statistical population consisted of all parents of children with ASD referring to the care center for children with ASD covered by the Welfare Organization in Kermanshah City, Iran. The research sample included parents who were eligible and willing to participate in the study. The study participants were selected by convenience sampling method. In this study, the number of required samples was determined as <90 subjects according to the sample size formula for interventional research. Accordingly, the study participants were randomly assigned into the test and control groups (n=45/group). The inclusion criteria of the study included the awareness of the child's diagnosis; the lack of critical bio psychological conditions once completing the questionnaire; no hearing or speech problems; being able to communicate in Persian; having a minimum literacy level; not attending similar programs while studying and in the past; living in or around Kermanshah, and desire to participate in the research. Individuals who were reluctant to cooperate and had known chronic bio psychological illnesses, including anxiety disorders were excluded from the study. Data collection tools in this study consisted of a researcher-made questionnaire, containing the demographic characteristics of parents participating in the study and the Beck Anxiety Inventory (Beck & Steer, 1990). The pretest and posttest steps were performed on all research subjects by Beck Anxiety Inventory. The intervention group received seven 30-minutes sessions in 3 months. Descriptive statistics, including mean, standard deviation, variance, and frequency tables, as well as inferential statistics, including Independent Samples t-test were applied for comparing the pretest and posttest results between the study groups in SPSS. According to the objectives of the study, frequency, mean, and standard deviation (descriptive statistics) as well as Kolmogorov-Smirnov test, Leven's test, Paired Samples t-test, and Analysis of Covariance (ANCOVA) (inferential statistics) were used to analyze the obtained data at the significance level of 0.05.

Results: The current study results revealed a significant difference in anxiety between the family empowerment training and the control groups at the posttest phase ($p<0.001$). The effect size was measured as 0.75, suggesting the difference between the study groups at the posttest was due to the family empowerment training. Therefore, family empowerment training reduced anxiety in the experimental group. Moreover, based on the results of Paired Samples t-test, there was a significant difference in the mean values of anxiety between the pretest and posttest phases in the experimental group ($p<0.001$); however, no significant difference was observed in the control group in this respect ($p=0.091$).

Conclusion: The present study findings suggested that anxiety management education for the families of children with ASD was effective and reduced anxiety in the intervention group.

Keywords: Family empowerment training, Autism spectrum disorder, Anxiety.

بررسی تأثیر آموزش توانمندسازی خانواده بر اضطراب والدین کودکان مبتلا به اختلال طیف اوتیسم

افسانه فتحی^۱، *زهرا عبدالرضا قره‌باغ^۲، بهشته طبرسی^۳

توضیحات نویسندگان

۱. کارشناس ارشد پرستاری، گروه پرستاری، دانشکده پرستاری-مامایی، علوم پزشکی تهران، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران؛
۲. دانشجوی دکتری آموزش پزشکی، مربی، گروه پرستاری، دانشکده پرستاری-مامایی، علوم پزشکی تهران، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران؛
۳. دانشجوی دکتری پرستاری، مربی، گروه پرستاری، دانشکده پرستاری-مامایی، علوم پزشکی تهران، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.
*رایانامه نویسنده مسئول: fmaha@yahoo.com

تاریخ دریافت: ۲۷ مهر ۱۳۹۸؛ تاریخ پذیرش: ۳۱ فروردین ۱۳۹۹

چکیده

زمینه و هدف: والدین کودکان مبتلا به اختلال طیف اوتیسم از تنش حاکم بر جو خانواده‌های خود گزارش می‌دهند. این مطالعه با هدف بررسی تأثیر آموزش خانواده بر میزان اضطراب والدین کودکان دارای اختلال طیف اوتیسم انجام شد.

روش بررسی: پژوهش حاضر نیمه‌تجربی از نوع طرح پیش‌آزمون-پس‌آزمون با گروه گواه بود. این پژوهش روی نود نفر از والدین کودکان مبتلا به اختلال طیف اوتیسم مرکز توان‌بخشی کودکان مبتلا به اختلال طیف اوتیسم وابسته به بهزیستی کرمانشاه انجام شد. ابزار گردآوری داده‌ها در این پژوهش، پرسشنامه پژوهشگر ساخته حاوی مشخصات جمعیت‌شناختی والدین شرکت‌کننده در پژوهش و پرسشنامه اضطراب بک (بک و استیر، ۱۹۹۰) بود. شرکت‌کنندگان گروه آزمایش به مدت سه ماه طی هفت جلسه سی دقیقه‌ای به صورت یک هفته یک‌بار و برخی جلسات به صورت دو هفته یک‌بار، برنامه آموزشی توانمندسازی خانواده را دریافت کردند؛ اما برای گروه گواه مداخله‌ای اجرا نشد. برای تحلیل داده‌ها از روش تحلیل کوواریانس و آزمون تی زوجی به کمک نرم‌افزار SPSS نسخه ۲۳ استفاده شد. سطح معناداری آزمون‌ها ۰/۰۵ بود.

یافته‌ها: نتایج نشان داد، تفاوت معناداری بین اضطراب در گروه آموزش توانمندسازی خانواده و گروه گواه در پس‌آزمون وجود داشت ($p < 0/001$). همچنین براساس نتایج آزمون تی زوجی، در گروه آموزش توانمندسازی بین میانگین اضطراب در پیش‌آزمون و پس‌آزمون تفاوت معناداری وجود داشت ($p < 0/001$)؛ اما در گروه گواه تفاوت معناداری مشاهده نشد ($p = 0/091$).

نتیجه‌گیری: براساس یافته‌های این پژوهش، آموزش توانمندسازی خانواده بر اضطراب والدین کودکان مبتلا به اختلال طیف اوتیسم مؤثر است و موجب کاهش اضطراب آن‌ها می‌شود.

کلیدواژه‌ها: آموزش توانمندسازی خانواده، اختلال طیف اوتیسم، اضطراب.

«اوتیسم»^۱، واژه‌ای یونانی است که از دو بخش تشکیل شده است: اوتوس^۲ به معنای خود و ایسم^۳ به معنای گرایش. اوتیسم به معنای درخودرفتگی، خودگرایی و بی‌توجهی به محیط اطراف است. این واژه نخستین بار در دهه نخست قرن بیستم برای توصیف زیرمجموعه‌ای از بیماری‌های اسکیزوفرنی^۴ به کار رفت. در نیمه قرن، این واژه برای بیماری مربوط به کودکان و اختلالی در رشد مطرح شد. لئو کانر^۵، روان‌شناس کودک، مقاله‌ای منتشر کرد و به توصیف وضعیت یازده کودک پرداخت که با وجود هوش زیاد، تمایل به تنها بودن و رفتارهای تکراری و وسواس‌گونه داشتند (۱). روان‌شناس آمریکایی این اختلال را «اوتیسم اوایل کودکی» نام گذاشت. در سال ۱۹۸۰، بیماری اوتیسم اوایل کودکی یا اوتیسم کودکی از اسکیزوفرنیای کودکی جدا شد و برای نخستین بار وارد لیست اطلاعات راهنمای تشخیصی و آماری اختلالات روانی^۶ شد. سال ۱۹۸۷، راهنمای تشخیصی و آماری اختلالات روانی، نام اختلال اوتیسم را جایگزین اوتیسم کودکی کرد و چک‌لیستی برای تشخیص این اختلال ارائه داد؛ این نقطه آغازی برای تکاپوی روان‌شناسان به منظور کمک به کودکان اوتیستیک با استفاده از رفتاردرمانی بود. راهنمای تشخیصی و آماری اختلالات روانی در تعریف اوتیسم به سه مشخصه اصلی اشاره دارد که عبارت است از: ۱. نقص کیفی در تعامل اجتماعی؛ ۲. نقص در برقراری ارتباط؛ ۳. الگوهای رفتاری محدود، تکراری و کلیشه‌ای؛ این علائم قبل از ۳۶ ماهگی در فرد ظاهر می‌شود (۲).

اضطراب، احساس ناراحتی همانند نگرانی یا ترس است که می‌تواند ملایم یا شدید باشد؛ احساسی ناخوشایند و منتشرشونده بدون منشأ شناخته‌شده که به فرد دست می‌دهد و همراه با نبود اطمینان، برانگیختگی فیزیولوژیک و درماندگی است. اصطلاح اضطراب معمولاً به احساس ترس و تشویش فراگیر، مبهم و بسیار ناخوشایند اطلاق می‌شود. شخص مضطرب، به‌ویژه درباره خطرات ناشناخته، دارای نگرانی بسیاری است. به علاوه، فرد مضطرب ترکیبی از نشانه‌های زیر را دارد: تنگی نفس؛ تپش سریع قلب؛ سستی؛ سرگیجه؛ بی‌خوابی؛ بی‌اشتهایی؛ تعریق؛ اسهال؛ تکرار ادرار؛ لرزش (۳). همه انسان‌ها در زندگی خود دچار اضطراب می‌شوند؛ اما میزان شدت و فراوانی استیلای این حس بر آدمی مشکل‌ساز است و به عنوان اختلالی شناخته می‌شود. به صورت کلی، چهار عامل زیست‌شناختی، ژنتیکی، محیطی-اجتماعی و اضطراب مرضی را می‌توان علل اضطراب دانست (۴). اضطراب را در خانواده‌های دارای فرد بیمار، می‌توان در دسته اضطراب با علت عوامل محیطی-اجتماعی قرار داد که مشکل یکی از نزدیکان باعث اضطراب برای اعضای خانواده می‌شود. اگر نوزادی با معلولیت از نوع ذهنی، جسمی، رفتاری یا ترکیبی از آن‌ها متولد شود، تنش روانی مضاعفی بر والدین و نیز بر سایر اعضای خانواده به دنبال دارد (۵). والدین کودکان اوتیستیک، شرایط پرتنش را در خانواده‌های خود گزارش کرده‌اند. آن‌ها سلامت روانی کمتر و استرس بیشتری درمقایسه

با والدین کودکان نرمال دارند و همین باعث کیفیت زندگی ضعیف آن‌ها می‌شود. بررسی‌ها نشان می‌دهد، والدین کودکان با اختلال‌های گستره اوتیسم در قیاس با والدین کودکان با اختلال‌های روان‌شناختی دیگر، در معرض فشارهای روانی بیشتر و نیز سطح بیشتری از اضطراب ناشی از داشتن کودک ناتوان قرار دارند (۶).

یکی از راه‌های ارتقای سلامت و کیفیت زندگی، توانمندسازی بیمار و خانواده وی برای مقابله با اثرات و عوارض بیماری و تسلط بیشتر بر بیماری و زندگی است. منظور از آموزش توانمندسازی در این مطالعه آموزش به والدین درخصوص اوتیسم، براساس محتوای برنامه آموزش والدین و پروراندن مهارت‌ها^۷ است. در مطالعات نشان داده شده است، تکنیک‌های حمایتی، رفتاری، تأثیرات ناشی از شرکت در حمایت اجتماعی و برنامه‌های آموزش سازنده، ازجمله راهکارهایی هستند که می‌توانند برای کمک به والدین کودکان مبتلا به اوتیسم مؤثر باشند (۷). تانگ و همکاران در مطالعه‌ای نشان دادند، با آموزش والدگری، سلامت عمومی در ۵۴ درصد از شرکت‌کنندگان به میزان درخورتوجهی بهبود می‌یابد (۸). مطالعات متعددی درباره تأثیر آموزش برنامه‌های آموزشی برای این خانواده‌ها بر کاهش استرس و اضطراب آن‌ها انجام شده است؛ این پژوهش‌ها اثر آموزش والدین کودکان مبتلا به اوتیسم را بر دانش آن‌ها درباره بیماری و راه‌های کمک به کودک (۹) و اثربخشی سبک‌های فرزندپروری در بهبود رابطه متقابل و ارتباطات اجتماعی کودکان (۱۰) و نیز تأثیر مداخله مربیگری والدین براساس P-ESDM^۸ که روشی درمانی مبتنی بر شواهد برای کودکان مبتلا به اوتیسم بوده، نشان داده‌اند (۱۱). در همین خصوص، آزاد بکتا تأکید می‌کند، روش‌های آموزش والدین الگوی تعاملات مادر و کودک را بهبود می‌بخشد و از بار فشار روانی واردشده می‌کاهد (۱۲).

از مشکلات مهم والدین کودکان بیماری‌های خاص، به‌ویژه کودکان مبتلا به اختلال طیف اوتیسم این است که ذهنیت روشنی درباره بیماری فرزندشان ندارند و در نتیجه از راه‌های ارتباطی ارتباط مناسب و مؤثر با فرزندشان آگاه نیستند. همین موضوع باعث سردرگمی و تردید این والدین می‌شود و به صورت طبیعی، اضطراب آنان را در پی دارد؛ ازاین‌رو، پذیرفتنی است که آموزش مهارت‌های لازم به والدین کودکان مبتلا به اوتیسم شامل اصلاح باورهای غلط درباره بیماری، اهداف و انتظارات غیرمنطقی از کودک، مبارزه با ناامیدی و بی‌انگیزگی، آموزش نحوه رشد کودک، مهارت‌های ارتباطی، مدیریت خانواده و مهارت‌های والدگری، کاستن استرس و شادی‌آفرینی باعث بهبود کیفیت زندگی و به صورت ویژه کاهش سطح اضطراب آنان می‌شود. اختلال طیف اوتیسم تنها اختلالی فردی نیست؛ بلکه مشکلات این اختلال خانواده و اجتماع را درگیر می‌کند؛ ازاین‌رو با توجه به مطالعات اشاره شده، به نظر می‌رسد مداخله‌های مثبت ازجمله آموزش‌ها می‌تواند والدین را در رویارویی و مدیریت شرایط سخت توانمندتر کند. بر همین مبنا، پژوهش حاضر با هدف بررسی تأثیر برنامه آموزش توانمندسازی خانواده بر کاهش اضطراب والدین کودکان مبتلا به

۵. Leo Kanner

۶. Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders (DSM)

۷. Parent Education and Skills Training Program

۸. Parent-based Early Start Denver Model

۱. Autism

۲. Autos

۳. -ism

۴. Schizophrenia

اوتیسم انجام شد.

۲ روش بررسی

پژوهش حاضر، از نوع مطالعه نیمه تجربی از نوع طرح پیش‌آزمون-پس‌آزمون با گروه گواه بود. در این پژوهش، جامعه آماری را تمام والدین دارای کودک مبتلا به اختلال طیف اوتیسم مراجعه‌کننده به مرکز نگهداری کودکان مبتلا به اختلال طیف اوتیسم وابسته به بهزیستی کرمانشاه تشکیل دادند. نمونه پژوهش در این مطالعه شامل همه والدین دارای کودک مبتلا به اوتیسم مراجعه‌کننده به مرکز نگهداری کودکان مبتلا به اختلال طیف اوتیسم وابسته به بهزیستی کرمانشاه بود که شرایط شرکت در مطالعه را داشتند و حاضر به شرکت در پژوهش بودند؛ بنابراین در این پژوهش، نمونه‌گیری به روش در دسترس صورت گرفت؛ به طوری که اگر هریک از والدین بیماران دارای مشخصات مدنظر برای ورود به تحقیق بودند و رضایت به مشارکت در انجام پژوهش داشتند، وارد مطالعه شدند. در این پژوهش تعداد نمونه‌ها طبق فرمول تعیین حجم نمونه برای پژوهش‌های مداخله‌ای (۱۳)، کمتر از نود نفر بود که با توجه به امکانات و در دسترس بودن، همان نود نفر به عنوان حجم نمونه انتخاب شد.

$$n = \frac{(Z_{1-\frac{\alpha}{2}} + Z_{1-\beta})^2 (\sigma_1^2 + \sigma_2^2)}{(\mu_1 - \mu_2)^2}$$

بنابراین تعداد ۴۵ نفر گروه آزمایش و تعداد ۴۵ نفر گروه گواه را تشکیل دادند که افراد براساس قرعه‌کشی به گروه‌ها اختصاص داده شدند. معیارهای ورود نمونه‌ها به این پژوهش عبارت بود از: ۱. آگاهی از تشخیص بیماری فرزند خود؛ ۲. نداشتن شرایط بحرانی جسمانی و روانی در زمان پرکردن پرسشنامه؛ ۳. نداشتن مشکل شنوایی یا تکلم، قادر بودن به برقراری ارتباط به زبان فارسی و داشتن حداقل سواد خواندن و نوشتن؛ ۴. شرکت نکردن در جلسات مشابه در زمان مطالعه و نیز در برنامه آموزشی در گذشته؛ ۵. سکونت در کرمانشاه یا اطراف کرمانشاه و تمایل داشتن به شرکت در پژوهش. افرادی که به ادامه همکاری تمایل نداشتند و دارای بیماری‌های شناخته‌شده روانی یا جسمانی مزمن یا بیماری اضطرابی بودند، از پژوهش خارج شدند. ملاحظات اخلاقی رعایت شده در این مطالعه به این شرح بود: شرکت در مطالعه داوطلبانه بود و رضایت‌نامه کتبی از شرکت‌کنندگان اخذ شد؛ نام شرکت‌کنندگان در پرسشنامه‌های پژوهش درج نشد.

برای گردآوری داده‌ها ابزارهای زیر به کار رفت.

– پرسشنامه پژوهشگر ساخته حاوی مشخصات جمعیت‌شناختی والدین شرکت‌کننده در پژوهش شامل جنسیت، سن، میزان تحصیلات، تعداد فرزندان، وضعیت تأهل، وضعیت اقتصادی و وضعیت اشتغال والدین.

– پرسشنامه اضطراب بک^۱: این پرسشنامه را بک و استیر در سال ۱۹۹۰ طراحی کردند (۱۴). این پرسشنامه مقیاسی ۲۱ سؤالی است که علائم اضطراب را فهرست کرده است و بیشتر به چک‌لیست شباهت

دارد. آزمودنی در هر سؤال یکی از چهار گزینه را که نشان‌دهنده شدت اضطراب است، انتخاب می‌کند. چهار گزینه هر سؤال در طیفی چهاربخشی از صفر تا ۳ نمره‌گذاری می‌شود. شیوه امتیازبندی پاسخ‌ها به صورت اصلاً (صفر)، خفیف (۱)، متوسط (۲) و شدید (۳) است و همه سؤالات به صورت مستقیم نمره‌گذاری می‌شود. هریک از ماده‌های این پرسشنامه یکی از علائم شایع اضطراب شامل علائم ذهنی (سؤالات ۴، ۶، ۸، ۱۰، ۱۵، ۲۰، ۲۲)، علائم بدنی (سؤالات ۱، ۲، ۷، ۱۲، ۱۳، ۱۸، ۱۹) و علائم هراس (سؤالات ۳، ۵، ۹، ۱۱، ۱۴، ۱۶، ۱۷) را توصیف می‌کند؛ بنابراین نمره کل این پرسشنامه در دامنه‌ای از صفر تا ۶۳ قرار می‌گیرد که برای نمرات صفر تا ۷، کمترین درجه اضطراب، برای نمرات ۸ تا ۱۵، نمره اضطراب خفیف، برای نمرات ۱۶ تا ۲۵ نمره اضطراب متوسط و برای نمرات ۲۶ تا ۶۳، نمره اضطراب شدید تعیین می‌شود (۱۴). این پرسشنامه براساس مطالعه فتیحی آشتیانی دارای اعتبار محتوایی است (۱۵). با گسترش استفاده و ترجمه پرسشنامه اضطراب بک، به زبان‌های مختلف روایی آن به تأیید رسید. در ایران نیز در سال ۱۳۸۷ کاویانی و موسوی این پرسشنامه را استفاده کردند و ضریب همبستگی بین طبقه‌ای ($r=0.72$, $p<0.01$) برای تعیین روایی سازه محاسبه شد (به نقل از ۱۵). همچنین پرسشنامه اضطراب بک به زبان فارسی توسط رفیعی و سیفی در سال ۱۳۹۲ بررسی شد و پایایی آن را ۰/۹۰۲ به دست آمد که بیانگر مناسب بودن آن است (۱۶).

– برنامه آموزشی توانمندسازی خانواده: مداخله گروه آزمایش شامل استفاده از برنامه آموزشی توانمندسازی خانواده بود و برای گروه گواه مداخله‌ای انجام نشد. برنامه توانمندسازی خانواده محور با تأکید بر مؤثر بودن نقش خانواده در ابعاد انگیزشی، روان‌شناختی (خودباوری، خودکنترلی، خودکارآمدی)، دانش، نگرش و تهدید درک شده طراحی شده است (۱۷). بسیاری از صاحب‌نظران معتقد هستند، توانمندی فرایندی پویا، تعاملی و اجتماعی است که در ارتباط با دیگران شکل می‌گیرد و به بهبود کیفیت زندگی افراد مبتلا به بیماری مزمن، مسئولیت‌پذیری، تعامل بهتر با مسئولان بهداشتی، رضایت، پاسخ بهتر به درمان، پیشگیری از عوارض، کاهش هزینه‌های درمانی و نگاه مثبت به بیماری منجر می‌شود. به همین دلیل در سال‌های اخیر مفهوم توانمندسازی بیمار و خانواده در پژوهش‌های پرستاری و پزشکی از جایگاه ویژه‌ای برخوردار شده است؛ همچنین هدف اصلی برنامه توانمندسازی خانواده محور، توانمندکردن سیستم خانواده (بیمار و سایر اعضای خانواده) به منظور ارتقای سطح سلامت است (۱۸). محققان بر این باور هستند که اجرای برنامه آموزشی می‌تواند بر افزایش دانش و عملکرد مؤثر باشد. طبق نظر محققان توانمندسازی والدین کودک باعث مسئولیت‌پذیری، تعامل بهتر با مسئولان بهداشتی درمانی، رضایت و پاسخ بهتر کودک به درمان می‌شود که برای رسیدن به این مهم نیاز به همکاری والدین است. روایی برنامه آموزشی توانمندی خانواده توسط دو نفر از اعضای هیئت علمی دانشگاه علوم پزشکی تهران به تأیید رسید. سپس به مدت سه ماه طی هفت جلسه سی دقیقه‌ای به صورت یک هفته یک بار و برخی جلسات به صورت دو هفته یک بار،

1. Beck Anxiety Inventory (BAI)

در پایان هر جلسه نیز به والدین آموزش داده شد که آنچه در طی هر جلسه آموختند، در منزل انجام دهند. در انتهای دوره از نمونه‌ها درخواست شد پرسشنامه اضطراب بک (۱۴) را تکمیل کنند. موضوعات بحث‌شده در جلسات آموزش به‌طور خلاصه در جدول ۱ توصیف شده است.

برای گروه آزمایش اجرا شد. هدایت جلسات آموزش توسط دو نفر شامل درمانگر و کمک‌درمانگر صورت گرفت. شیوه برگزاری جلسات به‌شکل بحث گروهی بود؛ یعنی درمانگران به‌طور مستقیم مطالب آموزشی را بازگو کردند و درعین‌حال از والدین خواسته شد در جلسات حضور فعال داشته باشند و در بحث‌ها شرکت کنند. به‌علاوه از مثال‌های واقعی و ایفای نقش برای روشن‌کردن مطالب استفاده شد.

جدول ۱. خلاصه موضوعات بحث‌شده در جلسات آموزش توانمندسازی خانواده

جلسه	موضوع بحث‌شده
اول	معارفه و آشناسدن اعضای گروه با یکدیگر و بیان اهداف گروه، آشنایی با ویژگی‌های کودکان مبتلا به اوتیسم و مهارت‌های رشدی آن‌ها
دوم	تغییر نگرش والدین درباره کودکان مبتلا به اوتیسم و همچنین اصلاح باورهای غلط آن‌ها درباره این بیماری، ایجاد انگیزه و امید در والدین و کاهش احساسات منفی برای پذیرش کودک، آشنایی با مسائل آموزشی و توان‌بخشی کودکان اوتیسم
سوم	نحوه ارتباط با کودک مبتلا به اوتیسم، اهداف و انتظارات از کودک
چهارم	نقش حواس در یادگیری کودک مبتلا به اوتیسم، معنابخشی به فعالیت‌های حسی کودک، مشکلات و مسائل مربوط به حواس این گروه از کودکان و ارائه راهکارهای ساده‌ای جهت تسهیل فعالیت‌های حسی
پنجم	اهمیت بازی برای کودکان مبتلا به اوتیسم
ششم	آموزش به والدین در ارتباط با روش تیچ
هفتم	اهمیت شادی در خانواده و مهارت‌های مقابله با بحران و استرس، تعریف شادی در خانواده و میزان شادی در خانواده، ضرورت شادی، شناسایی منابع استرس و تأثیر آن بر افراد خانواده و در پایان آموزش روش‌های مقابله با استرس

والدین کودکان مبتلا به اختلال طیف اوتیسم، اکثریت والدین ۶۴ نفر (۷۱ درصد) بین دو تا سه میلیون درآمد داشتند و در رابطه با وضعیت اشتغال والدین کودکان مبتلا به اختلال طیف اوتیسم، اکثریت والدین ۴۰ نفر (۴۴ درصد) کارمند بودند.

اطلاعات توصیفی مربوط به نمرات پیش‌آزمون و پس‌آزمون به‌همراه نتایج روش تحلیل کوواریانس در جدول ۲ آمده است. قبل از انجام تحلیل کوواریانس پیش‌فرض‌های مربوط به آن مانند همگنی واریانس‌ها و نرمال بودن توزیع نمرات بررسی شد و همه پیش‌فرض‌ها برای هر دو گروه برقرار بود ($p > 0.05$). برای ارزیابی همگنی واریانس‌ها از آزمون لون استفاده شد و فرض همگنی واریانس‌ها وجود داشت ($p > 0.05$). نتایج آزمون کولموگروف اسمیرنف برای بررسی نرمال بودن توزیع نمرات مشخص کرد، توزیع نمرات نرمال است و پیش‌فرض مربوط به همگنی شیب رگرسیون برقرار است ($p > 0.05$). همچنین به‌منظور بررسی اختلاف بین گروهی از آزمون تحلیل کوواریانس و برای بررسی اختلافات درون‌گروهی از آزمون تی زوجی استفاده شد.

در این پژوهش پس از جمع‌آوری داده‌ها، اطلاعات موجود وارد کامپیوتر شد و متغیرهای کیفی و کمی مشخص شدند. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها، نرم‌افزار SPSS نسخه ۲۳ به‌کار رفت. با توجه به اهداف پژوهش از فراوانی، میانگین و انحراف معیار (آمار توصیفی) و آزمون‌های کولموگروف اسمیرنف، لون و تی زوجی و روش تحلیل کوواریانس (آمار استنباطی) در سطح ۹۵ درصد اطمینان استفاده شد.

۳ یافته‌ها

در این مطالعه ۵۴ نفر (۶۰ درصد) از شرکت‌کنندگان را زنان تشکیل دادند. از نظر توزیع سنی، ۴۰ نفر (۴۴ درصد) از آن‌ها در گروه سنی ۳۱ تا ۴۰ سال قرار داشتند. در رابطه با میزان تحصیلات، ۴۴ نفر (۴۸ درصد) دارای تحصیلات لیسانس بودند. در رابطه با تعداد فرزندان، اکثریت والدین ۳۰ نفر (۳۳ درصد) دو فرزند داشتند. از نظر وضعیت تأهل والدین کودکان مبتلا به اختلال طیف اوتیسم، اکثریت والدین ۷۰ نفر (۷۸ درصد) متأهل بودند. از نظر وضعیت اقتصادی

جدول ۲. مقایسه میانگین و انحراف معیار نمره کل اضطراب در گروه آزمایش و گروه گواه

مرحله	گروه آموزش توانمندسازی خانواده		گروه گواه		مقدار p^{**}
	میانگین	انحراف معیار	میانگین	انحراف معیار	
پیش‌آزمون	۲۲/۳۲	۱۰/۷۴	۲۲/۲۵	۱۰/۲۱	<۰/۰۰۱
پس‌آزمون	۱۵/۸۶	۸/۶۳	۲۳/۱۸	۱۰/۸۵	
مقدار p^{*}	<۰/۰۰۱		۰/۰۹۱		

* مقدار احتمال حاصل از مقایسه میانگین‌های زوجی

** مقدار احتمال حاصل از تحلیل کوواریانس

تفاوت معناداری بین اضطراب در گروه آموزش توانمندسازی خانواده و گروه گواه در پس‌آزمون وجود دارد. اندازه اثر برابر با ۰/۷۵ مشخص

باتوجه به مندرجات جدول ۲، نتایج به‌دست‌آمده از روش کوواریانس تک‌متغیره با مقدار احتمال کوچک‌تر از ۰/۰۵ ($p < 0.001$) نشان داد،

کرد، تفاوت بین دو گروه در پس‌آزمون ناشی از متغیر مستقل (آموزش توانمندسازی خانواده) است؛ بنابراین آموزش توانمندسازی خانواده در گروه آزمایش باعث کاهش اضطراب در این گروه شد. همچنین نتایج آزمون تی زوجی نشان داد، در گروه آموزش توانمندسازی بین میانگین اضطراب در پیش‌آزمون و پس‌آزمون، تفاوت معناداری وجود دارد ($p < 0.001$)؛ اما در گروه گواه تفاوت معناداری مشاهده نمی‌شود ($p = 0.091$).

۴ بحث

پژوهش حاضر با هدف بررسی تأثیر آموزش توانمندسازی خانواده بر اضطراب والدین کودکان مبتلا به اختلال طیف اوتیسم انجام شد. نتایج نشان داد، هفت جلسه آموزش توانمندسازی خانواده موجب کاهش اضطراب والدین دارای کودک مبتلا به اختلال طیف اوتیسم شد. کاهش سطح اضطراب در هر سه دسته علائم اعم از علائم ذهنی، بدنی و هراس صورت گرفت.

تفاوت معنادار و افت درصد اضطراب در این پژوهش با مطالعات زیر همخوانی دارد که همگی تأییدکننده نقش آموزش و مداخله مثبت در کاهش اضطراب و افزایش کیفیت زندگی است: اسلامی شهر بابکی و همکاران در تحقیقی با مداخله بر ۲۴ نفر از والدین دارای فرزند مبتلا به اختلال طیف اوتیسم به این نتیجه رسیدند که آموزش مهارت‌های فرزندپروری بر کاهش افسردگی این والدین مؤثر است (۱۹)؛ علی‌اکبری دهکردی و همکاران برای تعداد ۲۴ نفر از مادران کودکان مبتلا به اختلال نقص توجه/بیش‌فعالی به‌صورت هفتگی برنامه فرزندپروری مثبت را اجرا کردند. نتایج نشان داد، آموزش فرزندپروری مثبت بر کاهش تنیدگی مادران کودکان دارای اختلال بیش‌فعالی/نقص توجه مؤثر است (۲۰)؛ لین و همکاران نیز با بررسی ۷۶ مادر تایوانی دارای حداقل یک فرزند مبتلا به اختلال طیف اوتیسم دریافتند، مادرانی که از استراتژی‌های مقابله یا مشکل استفاده می‌کنند سطوح کم افسردگی و اضطراب را دارند. در مطالعه آن‌ها اثربخشی مداخلات خانواده‌محور بر کاهش استرس والدین کودکانی که به‌تازگی تشخیص اوتیسم گرفته بودند، نشان داده شد (۲۱). یافته‌های مطالعه چیانگ مشخص کرد، استرس والدین کودکان مبتلا به اختلال طیف اوتیسم پس از دریافت برنامه آموزشی، به‌طور معناداری کاهش پیدا کرده است و اعتمادبه‌نفس و کیفیت زندگی‌شان بهبود یافته است (۲۲). فرهادی و همکاران نیز در مطالعه خود بر سی نفر از والدین کودکان مبتلا به اختلال طیف اوتیسم، به این نتیجه رسیدند که مداخله به‌هنگام خانواده‌محور سبب بهبود نشانگان استرس در مادران کودکان مبتلا به

اوتیسم می‌شود (۲۳). مامی و امیریان دریافتند، تفاوت معناداری در دو گروه آزمون و کنترل در نمرات سلامت روان وجود دارد (۲۴). ربیعی کناری و همکاران بیان کردند، آموزش تاب‌آوری به‌طور معناداری بر تنش والدگری مادران دارای کودک اوتیستیک مؤثر است و گروه آزمون تنش والدگری کمتری را نشان می‌دهد (۶). در پژوهش نوحی و همکاران مشاهده شد که مقایسه میانگین اضطراب کلی مادران دو گروه آزمایش و گواه با استفاده از آزمون تی‌جفتی قبل و بعد از مداخله، حکایت از تفاوت معنادار دو گروه دارد (۲۵).

درمجموع یافته‌های پژوهش حاضر نشان داد، برنامه توان‌بخشی خانواده تأثیر بسزایی بر کاهش اضطراب والدین دارای کودک مبتلا به اختلال طیف اوتیسم دارد؛ همچنین به‌نظر می‌رسد مناسب‌سازی این برنامه با نیازهای والدین کودکان مبتلا به اختلال طیف اوتیسم در ایران، توجه بیشتر به بهداشت روانی والدین این کودکان، فراهم‌کردن حمایت‌های اجتماعی و ساختن پرسشنامه مناسب‌تر که قادر باشد اضطراب والدین کودکان مبتلا به اختلال طیف اوتیسم را در مدیریت رفتاری بسنجد، بتواند تأثیرات مثبتی بر والدین بگذارد.

پژوهش حاضر مانند هر تحقیق دیگری محدودیت‌هایی داشت؛ ازجمله اینکه محدود به شهرستان کرمانشاه بود؛ همچنین برای سنجش متغیرهای پژوهش از پرسشنامه استفاده شد؛ البته باتوجه به محدودیت‌های پژوهش، باید در تعمیم نتایج احتیاط شود و مطالعات بیشتری در این زمینه صورت گیرد؛ به‌علاوه برای سنجش متغیرها از روش‌های دقیق‌تر مانند مصاحبه استفاده شود.

۵ نتیجه‌گیری

نتایج نشان می‌دهد، آموزش توانمندسازی خانواده بر اضطراب والدین کودکان مبتلا به اختلال طیف اوتیسم تأثیر دارد و موجب کاهش اضطراب آن‌ها می‌شود؛ درنتیجه بر کیفیت زندگی آنان مؤثر است؛ همچنین علائم اضطراب در هر سه بُعد در پس‌آزمون درمقایسه با پیش‌آزمون کاهش یافت.

۶ تشکر و قدردانی

بدین‌وسیله از کارکنان سازمان بهزیستی شهر کرمانشاه و والدین شرکت‌کننده در پژوهش، تشکر و قدردانی می‌شود.

۷ بیانیه

ملاحظات اخلاقی رعایت‌شده در این مطالعه به این شرح بود: شرکت در مطالعه داوطلبانه بود و رضایت‌نامه کتبی از شرکت‌کنندگان اخذ شد؛ نام شرکت‌کنندگان در پرسشنامه‌های پژوهش درج نشد.

References

1. Kanner L. Autistic disturbances of affective contact. Acta Paedopsychiatr. 1968;35(4):100-36.
2. American Psychiatric Association. Diagnostic and statistical manual of mental disorders: DSM-5. 5th ed. Seyed Mohammadi Y. (Persian translator). Tehran: Ravan Pub; 2013.
3. Sarason IG, Sarason BR. Abnormal psychology. 11th ed. Upper Saddle River, NJ: Pearson/Prentice Hall; 2004.
4. Ghorbani N. Intensive short - term dynamic psychotherapy: basic and technique. Tehran: SAMT; 2018. [Persian]
5. Naderi E, Seifnaraghi M. Ravanshenasi va amoozesh koodakan estesnaie [Psychology and education for exceptional children]. Tehran: Arasbaran Pub; 2016. [Persian]

6. Rabiee Kenari F, Jadidian A, Solgi M. Effectiveness of resilience training on reduction of parental stress of autistic childrens mothers. J Ilam Uni Med Sci. 2015;23(4):95–105. [Persian] <https://sjimu.medilam.ac.ir/article-1-1945-en.pdf>
7. Siklos S, Kerns KA. Assessing need for social support in parents of children with autism and Down syndrome. J Autism Dev Disord. 2006;36(7):921–33. doi: [10.1007/s10803-006-0129-7](https://doi.org/10.1007/s10803-006-0129-7)
8. Tonge B, Brereton A, Kiomall M, Mackinnon A, King N, Rinehart N. Effects on parental mental health of an education and skills training program for parents of young children with autism: a randomized controlled trial. J Am Acad Child Adolesc Psychiatry. 2006;45(5):561–9. doi: [10.1097/01.chi.0000205701.48324.26](https://doi.org/10.1097/01.chi.0000205701.48324.26)
9. Rabiee A, Shahrivar Z. A pilot study on efficacy of group educational training on knowledge level, stress, anxiety and depression in parents of children with autistic disorder. Journal of Research in Rehabilitation Sciences. 2011;7(1):2011. [Persian]
10. Bendixen RM, Elder JH, Donaldson S, Kairalla JA, Valcante G, Ferdig RE. Effects of a father-based in-home intervention on perceived stress and family dynamics in parents of children with autism. Am J Occup Ther. 2011;65(6):679–87. doi: [10.5014/ajot.2011.001271](https://doi.org/10.5014/ajot.2011.001271)
11. Estes A, Munson J, Dawson G, Koehler E, Zhou X-H, Abbott R. Parenting stress and psychological functioning among mothers of preschool children with autism and developmental delay. Autism. 2009;13(4):375–87. doi: [10.1177/1362361309105658](https://doi.org/10.1177/1362361309105658)
12. Chow SC, Shao J, Wang H, Lokhnygina Y. Sample size calculations in clinical research. Third edition. Boca Raton: Taylor & Francis; 2017.
13. Azadyekta PD. Effectiveness of coping strategies in reducing anxiety in mothers of children with Autism spectrum disorder. Quarterly Journal of Family and Research. 2013;10(3):119–30. [Persian] <http://qjfr.ir/article-1-108-en.pdf>
14. Beck AT, Steer RA. Manual for the Beck anxiety inventory. San Antonio, TX: Psychological Corporation; 1990.
15. Fathi Ashtiani A. Psychological tests: personality and mental health. Tehran: Besat Pub; 2016. [Persian]
16. Rafiei M, Seifi A. An investigation into the reliability and validity of Beck anxiety inventory among the university students. Thoughts and Behavior in Clinical Psychology. 2013;8(27):37–46. [Persian] https://jtbcp.riau.ac.ir/article_13_60682c96a50aa33f081fbd3f7a62256d.pdf
17. Heydari M, Elhani F, Kazemnejad A, Moezzi F. The effect of empowerment model on quality of life of diabetic adolescents. Iranian Journal of Pediatrics. 2007;17(1):87–94. [Persian]
18. Rakhshan M, Kordshooli KR, Ghadakpoor S. Effects of family-center empowerment model on the lifestyle of heart failure patients: a randomized controlled clinical trial. Int J Community Based Nurs Midwifery. 2015;3(4):255–62.
19. Eslami Shahrbabaki M, Mazhari S, Kamiab H. Effectiveness of parenting skills training on depression, anxiety and quality of life of parents of children with autism spectrum disorders. Afzalipour Journal of Clinical Research. 2016;1(1):44–53. [Persian] http://ajcr.kmu.ac.ir/article_44190_ba51eee4ab082489eb12c081fc930b6d.pdf
20. Aliakbari Dehkordi M, Alipour A, Esmaeilzadeh Kiabani M, Mohtashami T. Effectiveness of positive parenting program on mothers' stress with attention deficit/hyperactivity disorder children. Journal of Exceptional Children. 2014;13(4):23–32. [Persian] <http://joec.ir/article-1-192-en.pdf>
21. Lin L-Y, Orsmond GI, Coster WJ, Cohn ES. Families of adolescents and adults with autism spectrum disorders in Taiwan: The role of social support and coping in family adaptation and maternal well-being. Research in Autism Spectrum Disorders. 2011;5(1):144–56. doi: [10.1016/j.rasd.2010.03.004](https://doi.org/10.1016/j.rasd.2010.03.004)
22. Chiang H-M. A parent education program for parents of chinese american children with Autism Spectrum Disorders (ASDs): A Pilot Study. Focus Autism Other Dev Disabl. 2014;29(2):88–94. doi: [10.1177/1088357613504990](https://doi.org/10.1177/1088357613504990)
23. Farhadi V, Doostzadeh M, Chehri A, Moosazadeh Moghadam H. The effect of early family-centered intervention on stress syndrome in the mothers of children with autism. J Kermanshah Univ Med Sci. 2015;19(5):254–50. [Persian] doi: [10.22110/jkums.v19i5.2571](https://doi.org/10.22110/jkums.v19i5.2571)
24. Mami S, Amirian K. The effect of cognitive behavioral group therapy on the mental health and irrational beliefs of mothers of children with a autism. Woman & Study of Family. 2015;8(30):69–82. [Persian] http://jwsf.iaut.ac.ir/article_524226_424cd0fd2da0b8c456a551ff20239587.pdf
25. Nouhi E, Karbalaizadeh M, Abazari F. The effect of mothers' participation and the family-centered care on mother's anxiety with children suffering from gastrointestinal infections: a randomized clinical trial. Journal of Clinical Nursing and Midwifery. 2015;3(4):47–55. [Persian] <http://jcnm.skums.ac.ir/article-1-168-en.pdf>